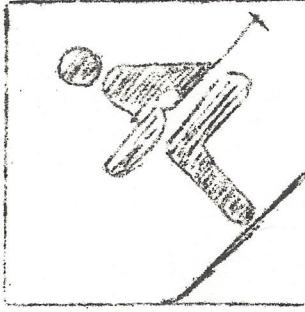
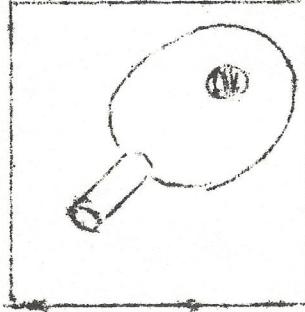
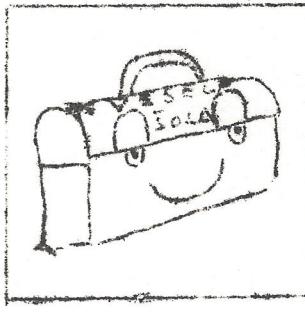
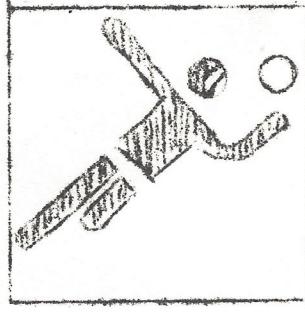
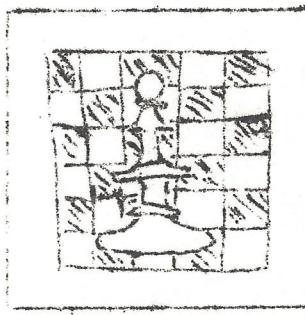
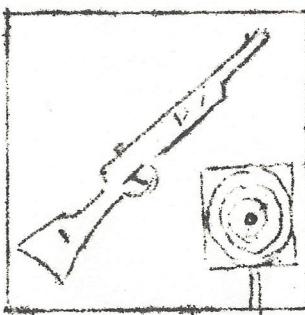
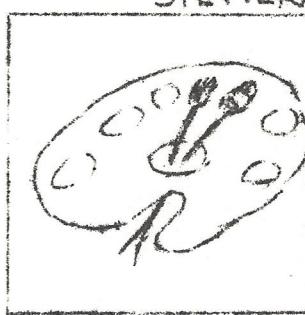
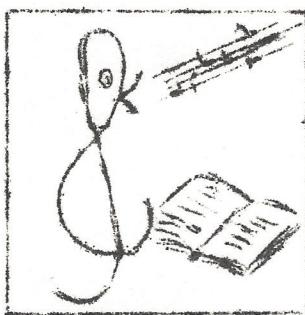

LETNIK: XV.
ŠOLSKO L: 1977-78
ŠTEVILKA: 2.

OLARČEK
IZ POD ČRNE PRSTI

P R I N A S V Š O L I

Naša celodnevna šola

Naša celodnevna šola ni prava celodnevna šola, saj jo ima vsak oddelek le enkrat tedensko. To pa zato, ker imamo premalo prostorov, pa tudi telovadnice nimamo, da bi se v njej pred učno uro in po njej vsaj malo razgibali.

O naši obliki celodnevne šole smo se s tovarišico razredničarko pogovarjali najprej pri razredni uri. Določili smo skupine, v katerih delamo pri učni uri. Odločiti smo se tudi morali, katerih izvenšolskih dejavnosti se bomo udeleževali. Izbiramo lahko med naslednjimi krožki: novinarski, šahovski, likovni, ročna dela, namizni tenis. Lahko pa tudi gremo v knjižnico.

Naš popoldanski urnik je takle: Najprej v dveh skupinah kosimo. Po kosilu imamo rekreacijo. Šahiramo, igramo namizni tenis ali druge igre na prostem. Ob pol dveh se prične učna ura. Napišemo naloge in nekaj časa najdemo tudi za učenje. Ob pol treh se začne delo v krožkih, to traja do pol štirih. Nato odidemo domov.

Mislimo, da bi morali zgraditi telovadnico, pa tudi še kakšen prostor za igre bi potrebovali. Potem bi lahko ostajali v šoli ves teden vsi razredi.

Aniwa, Henrika, Magda, 5.r.

Tudi jaz igram namizni tenis

Fantje v Stržišču so se domenili, da bodo kupili mizo za namizni tenis. Jaz takrat še nisem znal igrati, bil sem še majhen in sem samo gledal. Potem so mi starši kupili lopar, ampak bil je lesen. Drugi so imeli prave loparje. Mene je bilo sram igrati z lesenim loparjem. Le če sva bila s prijateljem Alešem sama, sva šla igrat, vendar nisva poznala pravil igre.

Ko sem prišel v peti razred, sem igral že bolje. Marca pa smo uvedli enkrat tedensko celodnevno šolo. Sedaj sem se tudi jaz lahko vključil v krožek, ki me veseli. Odločil sem se za namizni tenis. Dobil sem tudi nov lopar.

Rad ostanem v šoli tudi popoldne, ker me veseli namizni tenis.

Vladimir Kikelj, 5.r.

Iz četrtega v peti razred

Četrти razred sem obiskoval v Idriji. Bil sem tudi v popoldanskem varstvu. V Idriji sem imel veliko prijateljev.

Poleti smo se preselili v Hudajužno in od svojih starih prijateljev sem se moral posloviti. Peti razred naj bi obiskoval v Podbrdu. Zelo me je skrbelo, kako se bom vršivel v novo okolje in kako se bom počutil med sošolci.

Prvi dan sem strahoma odšel na avtobusno postajo. V avtobusu so me sprva vsi gledali. Poznal sem le nekaj sedanjih sošolcev. Čim sem prestopil šolski prag in nas je tovariš ravnatelj razporedil po razredih, je bilo že bolje.

Kar kmalu sem se privadil, s sošolci se lepo razumemo. Leto se hitro izteka in vesel sem, ker sem se v šoli dobro počutil.

Valter Dienstman, 5.r.

Pogozdovanje

Učenci naše šole vsako leto pogozdujemo in marsikateri strmi breg nad Baško grapo je porasel s smrečicami, ki so jih zasadile naše roke.

Letos smo pogozdovali v bližini Ruta.

Šli smo zjutraj, s kombijem. Ko smo prišli na cilj, smo morali še čez potok in po strmini do vrha. Vsakdo je nesel nekaj sadik. Ko smo prispeli do vrha, smo bili že vsi utrujeni. Učenci 5. razreda so iz grape nosili sadike. Učenci višjih razredov smo jih sadili. Dečki so kopali Jame, dekleta pa smo sadile. Z nami sta bila tudi dva gozdarja. Povedala sta, kako je treba smrečice saditi. Delo nam je šlo kar dobro od rok.

Posadili smo 1500 sadik.

Domov sem prišla zelo utrujena, pa vendar sem bila zadovoljna, da smo opravili tako koristno delo.

Tatjana Čufer, 6.r.

Ob dnevu žena

Že več let ob dnevu žena obiščemo najstarejše žene v gorski vasici Rut.

Kot član pionirskega odreda sem letos odšel v Rut tudi jaz. V Rutu nas je že čakal član KS Rut, ki nas je vodil po domovih najstarejših vaščank. Naša darila so bila skromna, vsaki ženi smo poklonili lončnico, vendar so bile ganjene. Videl sem, kako so jim stopile solze v oči. Gotovo so se spomnile svoje preteklosti, ko so doživele le malo praznikov. Niso vedele, kako bi se nam zahvalile. Občutile so, da jih mladi spoštujemo in cenimo.

Ko smo obiskali žene, smo odšli še do spomenika padlim in očistili njegovo okolico. Potem smo se odpravili tudi do spominskega obeležja, ki smo ga bili odkrili lani. Tudi tja smo položili belo spomladansko cvetlico.

Menim, da bi morali pionirji naše šole čimvečkrat obiskati partizansko vasico Rut.

Vojko Cencič, 6.r.

Plavalni tečaj

Doma smo v Baški grapi. Morje nam veliko pomeni, saj ga le malokrat vidimo. Zato se radi udeležujemo plavalnega tečaja na Osorju.

Do Osorja potujemo takole: z vlakom se peljemo do Nove Gorice, nato z avtobusom do Reke in s trajektom na otok Cres. Po Cresu se vozimo še eno uro. Naš tabor stoji na Lošinju, ki ga od Cresa in mesta Osorja loči le ozek kanal.

Na Osorju je lepo. Prebudi nas piščalka. Najprej telovadimo, potem je zajtrk, pospravljanje, kopanje, kosilo, počitek, kopanje, večerja in vmes še dve malici. Najbolj je v taboru živahno, ko pride na obisk sladoledar. Luka mu pravimo, četudi mu sploh ni tako ime. Ime smo mu vzdeli zato, ker je pred več leti prihajal k nam v Podbrdo sladoledar, ki mu je bilo ime Luka.

Kar hitro minejo dnevi na morju. Moramo domov.

Zelim si, da bi še imeli tačaj na Osorju, saj je zelo koristno, če se naučimo plavati.

Vida Lapanja, 5.r.

ORGANIZACIJE, KROZKI

Pionirska hranilnica

Na naši šoli deluje Pionirska hranilnica že tretje leto. V njej je zapošlenih šest uslužbencev.

Največ varčevalcev se je vpisalo prvo leto, pozneje je navdušenje upadlo. Varčevalce privlači zanimiva igra "Pikapolonica". Kdor sodeluje v njej, dobi vedno, ko prinese svoje prihranke, lepo nagrado. Uslužbenci Pionirske hranilnice so seveda tudi nagrajeni. Vsako leto organizira Ljubljanska banka enodnevni izlet. Letos smo bili v Trstu.

Pri Pionirski hranilnici se splača sodelovati kot uslužbenec ali kot varčevalec.

Drago Torkar, 7.r.

Podmladek Rdečega križa

Pri nas imamo kar 181 mladih članov Rdečega križa. Vsi so prejeli izkaznice in značke, vsi so tudi sodelovali v akcijah Rdečega križa in teh ni bilo malo.

Že jeseni smo podmladkarji izvedli anketo, s katero smo skušali ugotoviti, koliko bi bilo na našem področju krvodajalcev, če bi bila krvodajalska akcija v Podbrdu. Zbrali smo kar 142 prijavljencev in rezultat posredovali občinskemu odboru RK.

Ob novem letu in ob dnevu žena smo s kulturno prireditvijo obiskali ostarele v Domu počitka. V okviru podmladka delajo tudi mlade medicinske sestre - učenke višjih razredov - ki vsak teden obiskujejo ostarele. Učenci 7. razreda so opravili tečaj prve pomoči in se udeležili občinskega tekmovanja. Naša ekipa je med sedmimi zasedla četrto mesto. Sodelovali smo tudi pri solidarnostnih, zbiralnih, delovnih in očiščevalnih akcijah, zato mislimo, da smo svoje poslanstvo uspešno opravili.

Nataša Leban, 8.r.

Recitatorji in pevci

Recitatorji in pevci iz nižjih razredov smo letos pripravili nekaj prireditev.

Ob dnevu žena smo zaigrali igrico Materin rojstni dan, ob kateri so se gledalci nasmejali. Čeprav smo veliko vadili, smo imeli pred nastopom tremo. Posebno radi nastopamo v Domu počitka, saj so starčki naših obiskov veseli in ob slovesu marsikomu stopijo solze v oči.

Mateja Bizjak,
Tamara Pirih, 3.r.

Naša tovarišica razredničarka, ki je mentorica recitatorskega krožka, je nekega dne omenila, da potrebuje pet dečkov in eno deklico, da bi nastopali na partizanskem mitingu.

Čeprav nisem član recitacijskega krožka, sem se takoj javil. Vsi smo bili radovedni, kaj bomo igrali. Tovarišica nam je povedala, da bomo igrali prizor z naslovom "Izdajalec". In res. Morali smo dolgo vaditi. Tovarišica se je tudi razjezila na nekega igralca, ker smo ga morali čakati petnajst minut. Bližal se je dan nastopa. Vadili smo z vso vnemo, da bi bila prireditev čim uspešnejša. Poleg Izdajalca sta dva učenca pripravljala tudi prizor z naslovom "Bedak". V tem prizoru je prikazano, kdo je bil pri nas med vojno gospodar.

Prišel je trenutek pred nastopom. Pred Izdajalcem sta Katjuša in Branka iz sedmega razreda zapeli šaljivo pesem, ki pričakuje, kako Nemci bežijo iz naših krajev. Potem smo prikrali na oder mi. Občinstvo se je med igrico zelo smejal. Kmalu bi se bili začeli smejeti še mi. Za nami je bil na vrsiti "Bedak". Tudi ta je gledalce zabaval.

Partizanski miting smo priredili tudi na Grahovem. Opazil sem, da so se starejši ljudje smejali, ko sta dekleti peli, kako Hitlerja jemlje vrag.

Boštjan Borovnik, 5.r.

Novinarji

Novinarski krožek deluje že dolga leta. Člani so učenci višjih in nižjih razredov, saj dela krožek v več skupinah.

Naloge novinarjev so kar težke. Zapisujemo spomin iz narodnoosvobobilne borbe. Starejši novinarji - pionirji pišejo intervjuje z borci, mlajši smo imeli intervjuje z nekdanjimi pionirji. Sodelujemo v nagradnih natečajih. Tako smo sodelovali v nagradnem natečaju Ljubljanske banke, Pionirskega lista in Jugoslovanskih železnic. Tudi naš krožek je razpisal natečaj pod naslovom "Spominjava se". Novinarji tudi poročajo o športnih dogodkih in marsikateri prispevek je bil objavljen v "Delu". Pišemo seveda tudi za šolsko glasilo.

Sklenili smo, da ga bomo letos popestrili z novimi rubrikami. Naslove smo objavili na oglasni deski.

Ko novinarji napišemo poročila, jih na sestanku preberemo in izberemo najboljše, da jih objavimo. Marsikdo izmed nas je že dobil nagrado za najboljši spis.

Jaz sem šele pol leta pri novinarskem krožku. Delo v krožku me zelo veseli in je zame povsem nekaj novega.

Zelo rada pišem in upam, da bom članica krožka vse do osmege razreda.

Anita Močnik, 5.r.

Pionirska organizacija

Na sestanku predstavnikov razrednih skupnosti v začetku maja smo pregledali tekmovalni program JPI "Narava, zdravje, lepota" in ugotovili, da smo večino sprejetih nalog opravili, nekatere pa bomo v maju in juniju. Ugotovili smo naslednje:

1. naloga - Narava, zdravje, lepota

Zahteve te naloge smo izpolnili: skrbeli smo za cvetje v učilnicah, izdelali smo krmilnice in skrbeli za ptice,

urejali smo okolico spomenikov, čistili šolsko dvorišče, zbirali papir in pogozdovali.

2. naloga - Ohranimo kmetije

Ob dnevu žena smo obiskali najstarejše žene v Rutu, ob dnevu mrtvih smo uredili spomenik, obeležje in partizanske grobove. Kulturno prireditev bomo izvedli v maju in septembru.

3. naloga - Nagradni natečaj Pionirskega lista

Upravili smo vse naloge nagradnega natečaja.

4. naloga - Tekmovanje za znak slovenskih partizanskih enot

Večina pionirjev je znak že osvojila, pionirji 2. in 3. razreda bodo ob dnevu rodnosti s potjo v Rut zaključili tekmovanje.

5. naloga - Solidarnostne akcije

Za gradnjo pionirskega doma smo prodajali značke in nalepke in zbrali skupno 273.750 Šdin.

Izvedli smo tudi solidarnostno akcijo za pomoč žrtvam imperialistične agresije in narodnoosvobodilnim gibanjem. Prodali smo za 170.000 Šdin voščilnic.

Pionirji nismo izpolnjevali samo nalog JPI, pač pa smo opravili tudi večino nalog, sprejetih z odrednim programom.

Tajnica PO:

Katjuša Trojer

Fotografi

Mladi fotografi smo se najprej naučili ravnati s fotoaparatom, kasneje smo začeli razvijati filme. Posneli smo nekaj fotografij iz vsakdanjega življenja in jih sami razvili.

Čeprav smo začetniki, so fotografije kar dobro uspele.

Razvijanje filma poteka počasi in pri delu je potrebna velika natančnost.

Fotografi smo tudi sodelovali v nagradnem natečaju Pionirskega lista.

Dušan Cvek, 8.r.

Biologi

Letos je ponovno začel delati biološki krožek in že kar takoj opravil vrsto nalog. Najprej smo uredili in očistili vse svoje delovne pripomočke. Presadili smo šolske lončnice. Sodelovali smo tudi v nagradnem natečaju Pionirjač "Najštečje in najširše drevo v Sloveniji."

Opisali smo znano rutarsko lipo.

Romana Trojer, 8.r.

Likovniki

Sem član likovnega krožka. Delamo s škarjami, z nožem, s svečo in tušem. Meni je likovni krožek všeč.

Tomaž Beguš, 3.r.

Tudi učenci prvega razreda smo člani likovnega krožka. Največ rišemo, včasih pa tudi lepimo. Vse izdelke pregledamo, najlepše pa razstavimo.

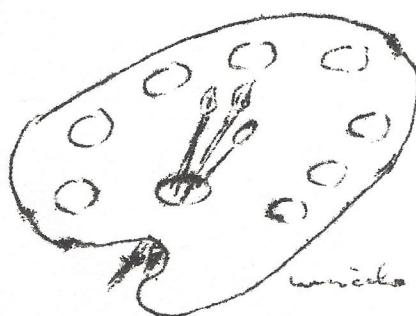
Vinko Trojer, 1.r.

Člani likovnega krožka višje skupine smo sodelovali v več nagradnih natečajih.

Izdelali smo risbe o varčevanju, železnici, o delu pionirske organizacije. Razen tega smo pripravljali tudi aplikate za okrasitev prireditvenih prostorov ob novem letu in prvem maju. Večkrat smo pisali tudi plakate.

Letos smo dobili nove barvice in čopiče, zato likovni krožek posebno rada obiskujem.

Damjana Drole, 6.r.

Vesela šola

V veseli šoli tekmujemo že vsa leta, odkar je Pionirski list tekmovanje organiziral.

Na tekmovanje se je treba pripraviti.

Pregledati je treba vse Pionirske liste. Najprej so razredna, nato šolska in občinska tekmovanja. Občinski prvaki se udeležijo republiškega tekmovanja.

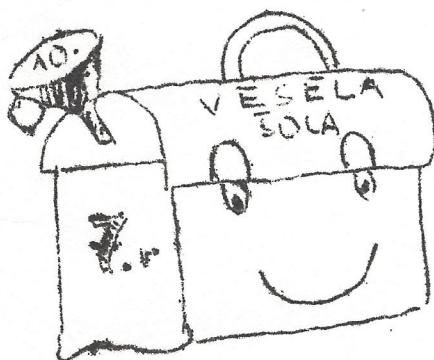
Jaz tekmujem že od tretjega razreda.

Prvak sem bila že dvakrat. Tudi letos sem dosegla prvo mesto na šolskem tekmovanju. in sem zato udeležila občinskega. Nisem bila prva, toda mislim, da tudi drugo mesto ni slabo.

Posebno imenitno sta se odrezala dva učenca naše šole, in sicer Drago Torkar - občinski prvak za 7. razred in Sandi Cvek - občinski prvak za 8. razred.

Na koncu pa še to: Tekmujte v veseli šoli, kajti to je zares vesela šola in morda bo naša šola kdaj imela tudi republiškega prvaka!

Vida Trojer, 5.r.

Š O L S K O   Š P O R T N O   D R U Š T V O

Pri nas nimamo telovadnice in tudi naše igrišče je le zasilno, zato lahko razvijamo le tiste športne panoge, ki ne zahtevajo posebnih prostorov, to so: šah, namizni tenis in streljanje. Ukvarjamо se tudi z atletiko in smučanjem.

Branka Kogoj, 7.r.

Sodelujem v več krožkih, najraje imam šahovskega. Igram pri starejših pionirkah. Na naši šoli je veliko šahistov. Prejšnja leta smo lahko igrali le bližnji učenci, ki smo se popoldan vračali v šolo. Letos pa ima vsak razred enkrat tedenško celodnevni pouk in tistega dne se lahko udeležijo izvenšolskih dejavnosti tudi oddaljeni učenci.

Pomembnejše uspehe smo šahisti dosegli na občinskem prvenstvu, kjer smo bili prvi, na področnem prvenstvu pa smo bili tretji.

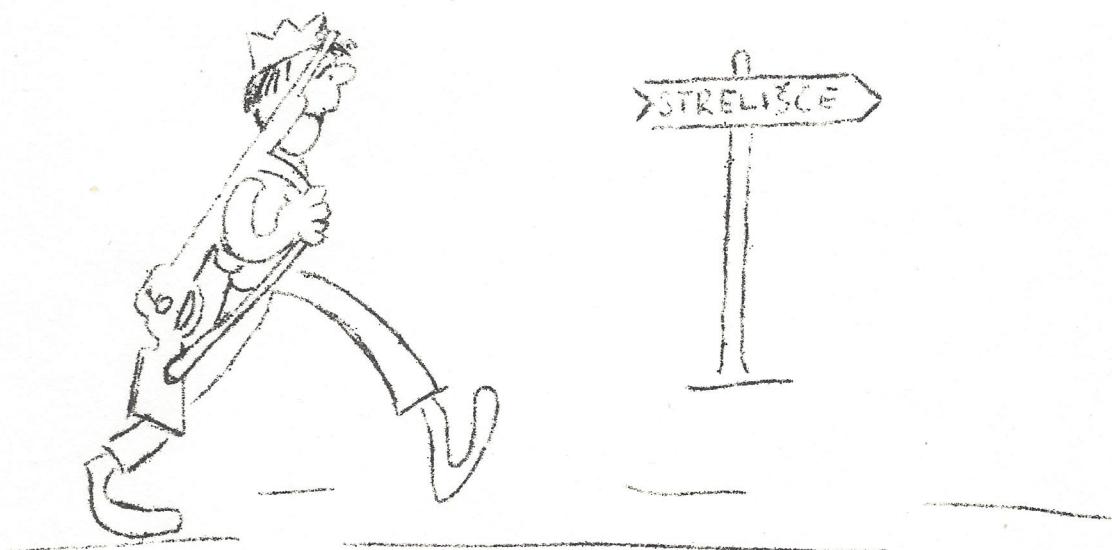
Anica Kenda, 5.r.

Najljubši šport mnogih učencev naše šole je namizni tenis. Tu smo dosegli že veliko uspehov. Vsa leta smo organizatorji občinskega prvenstva in že kar običaj je, da poberemo vsa prva mesta. Letos smo se pomerili tudi z vrstniki iz Vrtojbe in Nove Gorice.

Branka Kogoj, 7.r.

Strelski krožek je letos kar številjen. Sprejeli smo precej novih članov. Imeli smo izbirno tekmovanje in pet najboljših strelcev je zastopalo našo šolo na občinskem tekmovanju. Osvojili smo prvo mesto, jaz pa sem postal tudi občinski prvak med posamezniki in učenec Damjan Ortar je zasedel tretje mesto. Sklenili smo, da bomo drugo leto imeli tudi dekliško ekipo.

Andrej Ambram, 7.r.

V N A Š I K R A J E V N I S K U P N O S T I

Po potresu je delo v KS Hudajužna na novo zaživelo.

Najprej so se vaščani odločili, da bodo zgradili nov vodovod. Bil je zgrajen že pred zimo, nekaterim je voda pritekla v hiše že jeseni. V naši vasi bi tudi zelo potrebovali skupni prostor za sestanke ali prireditve. Vaščani sami z udarniškim delom urejajo staro hišo.

Mladi smo se udeležili tudi delovne akcije na cesti v Obloke. Menim, da bi morali organizirati tudi več očiščevalnih akcij, saj je odpadkov čedalje več.

Karmen Černe, 7.r.

14. maja 1978 je bil v Podbrdu zbor krajanov. Odločal naj bi o samoprispevku in telovadnici. Tudi jaz sem zastavil besedo v imenu učencev osnovne šole.

Prisotnim sem najprej povedal, v kako neprimernih prostorih telovadimo, saj naš prostor ne zadošča zahtevam sodobne telesne vzgoje. Poudaril sem tudi, da dosegamo učenci naše šole prav lepe športne uspehe v športnih panogah, za katerih treninge ni potrebna telovadnica, saj smo občinski prvaki v streljanju šahu in namiznem tenisu. Če bi imeli telovadnico, bi lahko gojili še več športnih dejavnosti.

Z obljubo, da bomo tudi učenci pomagali z udarniškim delom, sem zaključil svoj "govor", toda bojam se, da moje besede niso bile dovolj prepričjive. Zdelo se mi je, da nekateri starejši mislijo le nase.

Zorko Kaltnekar, 7.r.

N A R O B E   J E

Nogometno igrišče

Narobe je, da na Koritnici nimamo nogometnega igrišča. Do najbližjega je dva kilometra in pol. Najraje igramo sredi vasi, pa nas ljudje preganjajo, ker se bojijo, da bomo razbili kakšno šipo. Zato hodimo na travnik, od koder nas ljudje zopet podijo in se jezijo, da jim bomo pomendrali vso travo.

Igrati hodimo tudi na križišče, kjer bi bil lahko dober prostor za igrišče, pa moramo paziti na vsak avto, ki pride mimo. Čisto smo že obupali, ko smo se spomnili, da lahko zgradimo majhno igrišče pod železniškim mostom. Ko smo si šli ogledat prostor, smo bili razočarani: zagledali smo napol zaraščen travnik, sredi travnika pa ruševine starih stebrov železniškega mostu, ki so ga med NOB zrušili partizani.

Razočarani smo in ne vemo več, kje bi si napravili igrišče.

Srečko Lesjak, 6.r.

Še enkrat igrišče

Najbolj nas jezi, ker v našem kraju nimamo primerjnega igrišča. Imeli smo sicer dve igrišči: eno "uradno", ki smo ga pripravili krajani s skupnimi močmi, in drugo, ki smo ga pripravili otroci sami. Morali smo se zelo truditi, preden smo izsekali grmovje in postavili gole. Ker je bilo oddaljeno od vasi, nas ni nihče motil, pa tudi mi nismo bili nikomur v napoto. Prav kmalu pa je bilo veselja konec. V bližino so začeli dovažati smeti in odpadke in smrad je postajal vse hujši in hujši. Ni bilo več mogoče igrati.

Tudi s "pravim" igriščem imamo smolo. Že lansko poletje smo nekoč opazili neke zemljemerce in predsednika KS, ki so nekaj

merili in zapisovali na našem igrišču. Šele jeseni smo ugotovili, zakaj je bilo to potrebno. Na eni strani so odtrgali polovico polovico mreže, da tam mimo teče cesta. Zaradi tega nam žoga uhaja v potok. Razen tega pa marsikateri voznik pridirja čez igrišče in le za las manjka, da ni nesreče.

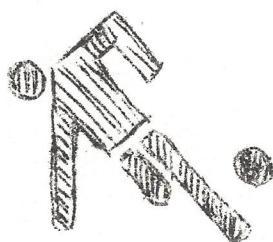
V našem kraju nas tudi zelo motijo odpadki v reki Bači. V strugi vidiš celo klobase in kruh. Sprašujemo se, kako je to mogoče, ker v drugih deželah ljudje umirajo od lakote.

Ko smo učenci 6. razreda ugotovili vse te pomanjkljivosti v našem kraju, smo sklenili, da jih bomo skušali odpraviti.

Predsednik razredne skupnosti je o zadevi poročal na razrednem sestanku. Tov. razrednik nam je pojasnil, da je cesta speljana čez igrišče samo začasno, dokler ne bodo popravili železniškega mostu, ki bi ga bili morali po našem mnenju že zdavnaj popraviti. Da pa bi preprečili vsaj nesrečo na igrišču, smo izdelali pri tehničnem pouku opozorilne table, ki naj prepričajo voznike, da bodo vozili počasneje.

Tako bi radi pokazali starejšim, da tudi mi vidimo napake v našem kraju in jih skušamo po svojih močeh odpraviti.

Klavdij, Marko, Mitja,
Vojko 6.r.

M O J   P R V I , M O J A   P R V A

Moj prvi "cvek"

V drugem razredu smo se učili poštovanje. Še sedaj se spomnjam, kako me je tovarišica poklicala pred tablo. Prijetno počutje, vam rečem. Stal sem kot general, brez činov seveda, ker nisem nič znal. Dokončno se je zataknilo pri 7 X 7. "Moral bi se bil bolj učiti!" je rekla tovarišica in mi zapisala enico.

Toni Obid, 6.r.

Moj prvi zvezek

Bila sem še zelo majhna, ko sem sestri vedno pacala po zvezkih.
kih.

Nekoč, ko sem bila sama v kuhinji, sem vzela sestri iz peresnice barvni svinčnik. Kakor sestra sem se vsedla za mizo, vzela njen zvezek in začela "pisati". Kmalu je bil zvezek ves rdeč. Tedaj je prišla sestra. Ko me je zagledala, je tudi ona postala rdeča kakor zvezek. Brez usmiljenja mi je prisolila klofuto, a jaz še jekati nisem upala.

Zadevo je rešila mama. Rekla je, da mi bo treba kupiti zvezek in svinčnik. Tako sem dobila svoj prvi zvezek in ljubosumno sem ga čuval.

Marta Kusterle, 6.r.

Moj prvi izlet v Postojnsko jamo

Med počitnicami sem bil prvič v Postojnski jami. Pred vhodom je bilo veliko ljudi. Komaj smo se prerinili do blagajne. Ko je pripeljal jamski vlak, smo se natrpali vanj in se odpeljali.

Kmalu smo prišli v podzemsko kraljestvo. Nekateri kapniki so segali skoraj do naših glav. Svetilo se je, kot bi bili vanjo vgrajeni kristali. Videli smo tudi človeške ribice. Posebno pa sem si ogledal kraj, na katerem je diverzant Bašelj med vojno zažgal nemški bencin.

Janez Šorli, 5.r.

Moj prvi puding

Napisal vam bom, kako sem prvič kuhal puding.

Zjutraj sem kupil zavitek vanilijevega pudinga, kuhal pa sem zvečer. Navodil sploh nisem prebral.

Vzel sem lonček. Vanj sem vsul prašek in mleko. Dobro sem zmešal, da je bilo gladko. Na štedilnik sem dal mleko, da je zavrelo. Vanj sem vlij maso in vse skupaj kuhal pol minute. Nato sem odstavil in dal puding na hladno.

Ko sem začel jesti, sem ugotovil, da sem namesto pudinga pravil le rumeno mleko.

Aleš Bizjak, 5.r.